

styrede af en Dommer, som desforuden skal have forskjelligte andre Forretninger. Ved Siden deraf skal der ansættes særegne Politieembedsmænd, men Tanken er altsaa 58 Underretskredse med 58 Enkeltdommere. Jeg vover ikke at udtale nogen Plan, ja ikke engang nogen bestemt Tanke, om Maaden, hvorpaa den civile Retspleie skal reformeres i denne Henseende, men jeg antyder som en Mulighed, at man kunde ville danne collegiale Underretter, naar Proceduren eller Retspleien i første Instants skal være mundtlig. Men i det Tilfælde, man vil gaae den Vej, er det aabenbart, at dette vil kunne faae væsentlig Indflydelse paa, hvorledes man organiserer Retsvæsenet paa det nederste Trin, i første Instants, og dette kan da ikke Andet end virke tilbage paa den Maade, hvorpaa Behandlingen af criminelle Sager i første Instants skal ordnes. — Den ærede Forslagsstiller har meget rigtigt gjort opmærksom paa, at Spørgsmaalet om en vigtig Reform, der ligger mange Medlemmer paa Sinde, nemlig Reformen af Sportelvæsenet, naturlig fremstiller sig, naar den criminelle Retspleie er ordnet; men det forekommer mig at være unægteligt, at Reformen af Sportelvæsenet staaer i en fuldkommen saa nøie, ja, i meget nøiere Forbindelse med Reformen af den civile end med Reformen af den criminelle Retspleie. Alle disse Spørgsmaal, og jeg skal i Forbigaaende bemærke, efter min Formening ogsaa Spørgsmaalet om Ordningen af Sagsførerinstitutionen, ere næsten uadskillelige fra hverandre, og dersom man ikke vil udsætte sig for at samle temmelig meget iblinde og at komme til at gjøre om, hvad man nu maatte føre ind i Livet, saa troer jeg, det er næsten nødvendigt at see at faae et samlet Overblik over alle disse Forhold i deres Heelhed, i deres Forbindelse med hverandre. Reformen er ganske vist vanskelig, den forudsætter ganske vist betydelige Forarbejder, betydelig Forberedelse, og efter min Formening vilde den høitagtede Justitsminister handle forstandigt ved at stjaenke denne hele store Sag sin Opmærksomhed, ved navnlig at staae de tilbørlige Forarbejder tilstede ved en Samvirken fra Mænds Side, som maae forudsættes at have Kjendskab til disse Forhold. At en saadan Commission,

thi en saadan er det naturligtvis, jeg tænker mig, vil behøve nogen Tid til sine Arbejder, er unægteligt; imidlertid haaber jeg, at den tidligere almindelige Frygt for Commissioners Langvarighed maa have tabt sig noget, da det dog har viist sig netop i de sidste Aar, at Commissioner have kunnet tilendebringe meget betydelige og omfattende Arbejder. Men i ethvert Tilfælde er det min inderlige Overbeviisning, at vi gjøre meget bedre imod de vigtige Sager, hvorom her er Spørgsmaal, og ikke mindst mod Rævningsinstitutionen, ved først at lade den træde ud i Livet som Product af en alsidig overveiet og omhyggelig Forberedelse end ved at forcere den ind i Livet, forinden dette kan siges at være Tilfældet med den; thi det er min bestemte Mening, at hvor megen Interesse der maaskee er tilstede hos Jurister og Ikke-Jurister for Rævningsagen og for Reformen af vor Retspleie i det Hele, saalænge man bevæger sig paa de almindelige Talemaaders Gebeet, saa faare tvivlsomt er det, om der egentlig er den sande Interesse og Kjærlighed tilstede hos Juristerne og Ikke-Juristerne, naar der maatte blive Spørgsmaal om den alvorlige Indførelse af disse Reformen i Livet. Det har viist sig — hermed skal jeg slutte — i vort Naboland Norge, at, efterat man fra Folkerepresentationsens Side gjentagne Gange havde trængt paa at faae Rævninger indførte, og dette havde mødt Modstand fra Regjeringens Side, saa hittede der sig, da der var Tegn til, at Regjeringen eller Kongen vilde imødekomme disse Ønsker, næsten en Frygt derfor, i alt Fald fra enkelte Representationsmedlemmers Side. Jeg troer ikke, det var værd, om det skulde gaae paa en lignende Maade hos os.

Schjorring: Jeg maa beklage, at jeg nu, da jeg første Gang her i Salen har Leilighed til at udtale mig om den store Reform i Retspleien, som Grundloven har paadudt, og for hvis Gjennemførelse jeg nærer en levende Interesse, maa slutte mig til den ærede sidste Taler (Klein), forsaavidt han hittede Tvivl om, hvorvidt det er heldigt og rigtigt i dette Øieblik at fremme Sagen paa den Maade, her er foreslaaet. Jeg skal ikke opholde mig